

и старый си башъ, даде имъ скъпы дарове, и подари имъ найдобро-то мѣсто отъ онѣхъ земѣхъ и богатство много. Кажѣте ми сега, дѣца, можете ли да не обычате тогова Юсифа? ако и да не сте го видѣли никога. Другъ пѣтъ щѣ ви прикажѣ още попространно исторіѣ-тѣ му.

Още сѣмъ длѣженъ да вы посовѣтувамъ да ся пазите и отъ другъ порокъ, който приноси врѣдъ на мнозинѣ. Има людѣ, които не могатъ да *дрѣжѣтъ тайнѣ*, и съ това много пѣти производятъ и себѣ си и на другы чловѣци несчястіе. Глупави чловѣци сѣ и тѣи, зачтото сами отпѣждатъ отъ себе счястіе-то си. Безразсѣдны думы раждатъ много пѣти прѣнїя и вражды, а чясто и между прїатели. Затова ся пази всякой отъ такывы чловѣци; тѣхъ ненавиждатъ онїи, на които сѣ нанесли врѣдъ. Никой гы не ще въ кѣщи си и въ обращеніе-то си; кога отъ другѣ странѣ на чловѣци, които *дрѣжѣтъ тайнѣ*, всякой може да ся увѣри, и такыви какъ да е находятъ пѣтъ кѣмъ благополучіе-то. На память ми е да ви прикажѣ единъ примѣръ на това, когото сѣмъ чель въ исторіѣ-тѣ.

Нѣкои отъ васъ знаете, че имало въ старинѣ единъ народъ силенъ, който ся наричалъ Римляне. Той народъ тогава нѣмалъ царьове, но ся управлялъ отъ много старци, които ся именовали сенатори. Тѣи ся събирали отъ время на время, и разсѣждавали за разны важны работы, и все что говорили, което не трѣбвало да знае другый свѣтъ,